

Mál nr. 174/2023**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs****Nafn váttryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)****Skaðabótaábyrgð.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 15. maí 2023, ásamt fylgiskjölum nr. 1-5.
2. Bréf V dags. 27. júní 2023, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að þann 17. nóvember 2022 hafi M orðið fyrir slysi þegar hún rann til og datt á göngubrú sem staðsett er á sorpmóttökustöð sem X starfrækir. M lýsir málsatvikum með þeim hætti að fótur hennar hafi runnið til þegar hún steig fyrsta skrefið upp á göngubrú á milli rampa með þeim afleiðingum að hún féll og lenti illa. Segir hún jafnframt að mikið hafi rignt þennan dag og að þrepið hafi því verið sleipt. Gögnum málsins fylgja ljósmynd af brúnni eins og hún var fyrir slysið. Þar má sjá að um er að ræða timburbrú úr pallaefni með handriðum báðum megin. Engin samtímagögn, svo sem lögregluskýrsla eða ljósmyndir af svæðinu liggja hins vegar fyrir sem sýna aðstæður á tjónsdegi.

M telur að telur að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni sínu. Byggir M m.a. á því að aðstæður á brúnni hafi verið hættulegar fyrir þá sem áttu leið um hana og ekki í samræmi við þær kröfur sem gerðar eru til slíkra göngubrauta í lögum og reglum. Vísar M í þessu sambandi til 12.10.1. gr. byggingarreglugerðar nr. 112/2012 þar m.a. kemur fram að aðkoma að almennu göngusvæði við byggingar skuli þannig staðsett og frágengin að ekki skapist slysaþætta. Þá segir þar að yfirborðsefni á lóðum skuli valið þannig að hálkuvíðnám þess henti við þær aðstæður sem það er notað. Þá heldur M því fram að brúin hafi verið afar skítug og fitug umræddan dag eftir umgang viðskiptavina og starfsmanna sem fóru um hana með rusl. Telur M að X hafi brugðist skyldum sínum með því að háлкуverja ekki göngubrúna eða tryggja öryggi á henni með öðrum hætti.

V telur ósannað að aðstæður á brúnni hafi verið hættulegar og mótmælir því sem ósönnuðu að brúin hafi verið skítug og fitug þegar slysið varð. Enn fremur mótmælir V því að pallaefni úr timbri sé hált yfirborðsefni eða hættulegt. Notkun efnisins sé því í fullu samræmi við ákvæði 12.10.1. gr. byggingarreglugerðar þar sem fram kemur að forðast skuli að nota hál efni á umferðarleiðum. Þá segir í bréfi V til nefndarinnar að starfsmaður X hafi skoðað aðstæður á slyssað klukkustund eftir slysið og að bleyta hafi ekki verið slík að aðstæður hafi verið hættulegar. Enn fremr segir að ekkert rusl hafi verið á brúnni þegar slysið átti sér stað.

Álit.

Ágreiningur málsaðila snýst um það hvort X beri skaðabótaábyrgð á því að M hafi runnið á göngubrú á sorpmóttöku sem X starfrækir. Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. M ber þar af leiðandi sönnunarbyrði fyrir því að líkamstjón hennar verði rakið til saknæmra og ólögðætra athafna eða athafnaleysis X, starfsmanna þess eða annarra atvika eða aðstæðna sem X ber ábyrgð á.

Gögn málsins eru nokkuð af skornum skammti, engar ljósmyndir liggja fyrir af vettvangi á slysdegi og ekki virðist hafa verið gerð lögregluskýrsla vegna atviksins. Þá liggur ekki fyrir framburður vitna. Ekki verður fallist á það með M að brúin sem um ræðir hafi í eðli sínu verið hættuleg eða til þess fallin að valda tjóni. Að teknu tilliti til framangreinds verður jafnframt að teljast ósannað að brúin hafi verið skítug eða sleip í umrætt sinn. Hefur þar af leiðandi ekki stofnast greiðsluskylda úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 22. ágúst 2023

Sóley Ragnarsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Guðmundur Stefán Martinsson